

Aleksandra Cofta-Broniewska, Aleksander Kośko, A. Szuldrzyński

Krusza Zamkowa, pow. Inowrocław. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 7, 186

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Obiekty z materiałem prehistorycznym są bardzo trudne do interpretacji. Niewykluczone, że są to jamy wczesnośredniowieczne, w których zasypisku przypadkowo znalazła się ceramika prehistoryczna. W związku z tym można, jedynie stwierdzić, że na terenie stanowiska uchwytana jest penetracja ludności neolitycznej / kultura ceramiki promienistej i kultura pucharów lejowatych/, wczesnobrązowej i ludności kultury przeworskiej / w okresie późnolatańskiego i późnorzymskiego/. Poza tym, w materiałach ludznych pochodzących ze stanowiska, stwierdzono obecność materiałów krzemianych schyłkowopaleolitycznych i mezolitycznych oraz nielicznych ułamków naczyń związanych z kulturą ceramiki grzebykowo-dołkowej i z kulturą łużycką. Rozmiar i charakter tej penetracji są na razie dość trudne do ustalenia.

Prace wykopaliskowe na Zakrzówku zostały zakończone.

KRUSZA ZAMKOWA, pow. Inowrocław
Stanowisko 4

Katedra Archeologii
Uniwersytetu im. A. Mickiewicza
w Poznaniu

Badania prowadziła dr Aleksandra Cofta-Broniewska oraz mgr Aleksander Kośko i A. Szudrzyński. Finansowały Inowrocławskie Zakłady Sódowe. Pierwszy sezon badań. Osada kultury przeworskiej, gród wczesnośredniowieczny i gródek stożkowaty z XIII w.

W czasie badań weryfikacyjnych stanowisk regionu nadnoteckiego przeprowadzono badania na niewielkim, chociaż silnie zaznaczającym się terenie, wzniesieniu leżącym w dolinie cieków wodnych, łączącego Kruszę Zamkową z Kruszwicą. Wzgórze to jest nasypem celowym. Układ stratygraficzny nakazuje wydzielenie dwóch odrębnych pobudowanych na nim obiektów: grodziska wczesnośredniowiecznego z XI/XII wieku oraz średniowiecznego gródka stożkowatego. Pierwszy, założony być może na nieco starszej osadzie otwartej nawarstwiającej się na pozostałość osiedla kultury przeworskiej, był grodem otoczonym wałem drewnianoziemnym oraz głęboką fosą. Na tym to grodzisku najprawdopodobniej w XIII wieku, po uprzednim zniwelowaniu terenu zbudowano mały stożkowaty gródek - strażnicę.

KRUSZA ZAMKOWA, pow. Inowrocław
Stanowisko 13

patrz

okres wpływów rzymskich